

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Waerchtighe Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel VIII. Dat de ghevanghenen niet qualijck ghedaengen hebben, dat sy uyt bedwanghe lof-sanghen hebben ghesonghen.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64552)

doen / heeft t'ghebedt der V. Kercken vol-comelijck
 ende sonder lippen uyt-gelesen / segghende : Oremus.
 Interueniat pro nobis, &c. Dat is gheleght : Laet
 ons bidden. O Heere Godt / laet doch veur ons ten
 besten spreken by uwe goedertierentheydt nu en inde
 ure onser doodt / de glorieuse maghet Maria v moe-
 der / wiens aller-heplighste siele inde ure uwer ghe-
 henedijder passien ende bitter doodt het sweerd des
 droef heydts is deur-ghepasseert / die daer leuet ende
 regneret inde eeuwighe eeuwigheden. Ende alle
 d'ander Martelaers hebben geandtwoordt / Amen.
 Het was nu gheslaghen acht uren veur den noen,
 Daer-en-tusschen bleue de groote schare des volcks
 rondts-om staen kijcken : de welcke behaluen dat sy
 dit schouw-spel niet grooter begeerten aen-saghen/
 speelden oock nerstelijck hunne personagie in de ar-
 me ghevanghenen te bespotten.

CAPITTEL VIII.

Dat de ghevanghenen niet qualijck ghedaen en
 hebben, dat sy uyt bedwanghe lof-sanghen
 hebben ghesonghen.

Soo vele als belanght t'ghene dat ick nu verhaelt
 hebbe / hope ende betrouwe ick / datter niemandt
 welen en sal vande goet-willighe Lesers / die daer-
 om onse Martelaers soude willen beschuldighen /
 om dat sy ghevolght ende hen gheboeght hebben
 naer den wil van den Graue ende de soldaten god-
 deloose menschen / die hen bedwonghen om te doen
 ende te singhen dat wy gheleght hebben. Want
 wat souder teghen-staen dat de Catholijcken ghe-
 weldt lijdende niet en souden moghen wel ende
 Godt-vzuchtelijck doen / t'ghene dat hen van ghe-
 weld-heeren met boosen ende goddeloosen wille
 bevolen

bevolen wordt / emmers als t' selue dat hen bevolen
 wordt sulcks is / dat het in sijn seluen niet quaedt/
 maer seer goedt is? Hier-om en hebben de heylighe
 Martelaers al-sulcken bevel niet willen moedt-wil-
 lighlyck teghen-staen / maer lieuer ghehoorzaem
 zyn / dies te meer dat eenen-pegheleijcken kennelijck
 ghenoech was / dat sy sulcks deden niet om daer
 mede te spotten / ghelijck was de sin vande ghene
 die't hen bevolen hadden / maer deur den noodt die
 sy ghebruyckten tot Godt-vruchtighejdt. Want
 al wast saecke dat sy totten ghenen die hen gheban-
 ghen hadden ende hen versochten dat sy soudent sin-
 ghen de lof-sanghen van Sion / wel soudent hebben
 moghen andtwoorden met de woorden van David
 den Propheete: Hoe soudent wy connen singhen den Ps. 136.
 lof-sangh des Heeren in een vzeindt landt? ende
 met ghelijcke woorden segghen: Hoe soudent wy
 connen singhen den lof vande Moeder Godts in't
 midden vanden spot heurder vbanden? Wy weten
 nochtans wel dat dit oock byden seluen Propheete
 gheschreuen staet: Singhelijcke liedekens waren Ps. 118.
 my vrecht-veerdigh-maekinghen inde plaetse mij-
 ner pelgrimagië. Endet' ghene dat noch meer dien't
 tot desen proposte / wy lesen van Samson / die deur Heb. 11.
 de ghetuyghenisse des gheloofs gheprezen wordt /
 als hy uyt den kercker ghebraght was in't huys van
 den Godt Dagon / ende al-daer hem bevolé wierdt
 te spelen / dat hy inde teghenwozdighejdt van een
 groote menighete mans ende vrouwen / den wil der
 ghener die't hem gheboden / heeft vol-braght / al
 was hy nu heel naer by sijne doodt. Wele te min
 veur-waer moeten sy ghelastert worden die ghehees-
 ten ende bedwonghen zijnde onder hunne vbanden
 gheen spel en hebben ghespelt / maer de Goddelijcke
 lof-sanghen ghesonghen. Welek stuck wie soude
 willen

willen beschimpen / die soude oock moeten segghen /
 dat onse Heere Christus niet en hadde behooren te
 aen-beerden oft inde handt houden het riet dat hem
 van eenen boosen ende bespottenden soldaet wierdt
 ghepresenteert / maer hadde t'selue behooren weg
 te werpen : oock niet sijn crups als een galghe op
 sijn schouderen te nemen / maer te verwozpen : noch
 ten lesten de galle te proeuen oft den asjn te drinc-
 ken . Alle d'welck nochtans wy deur het ghetuy-
 ghen der H. Schrifturen weten dat hy ghedaen
 heeft / ende t'selue en prijsen wy niet alleen / maer
 houden oock in eeren de verholentheden daer inne
 begrepen . Van ick ghelooue dat de heylighe Mar-
 telaers deur dit werck oock hebben willen te kennen
 gheuen / dat sy't hen seluen gheen schande en reken-
 den / oock deur de ooghen van hunne alder-bitter-
 ste byanden / metter daedt ende stemme te belijden
 t'ghene dat deur de gheheele heylighe Kercke heyligh-
 lijck wordt onder-houden . Hoe wel dat dit stuck
 noch op een ander maniere magh verandtwordt
 worden . Want hadden sy niet willen doen dat hen
 bevolen was in een saecke die in haer seluen niet
 quaedt en was / het soude gheschienen hebben / dat sy
 van selfs / ende licht-veerdighlijck de slaghen ende
 doodt souden ghesocht hebben . Ende om royt te
 maecken / mijn ghevoelen is / dat een werck dat in
 sy seluen goedt ende Goddelijck is / alster een recht-
 veerdighe redene is om t'selue te doen / hoe wel dat
 het om d'bespotten vande boose menschen wel sou-
 de moghen achter-ghelaten worden / nochtans alst
 ghedaen is / niet en can mis-pzesen worden .